

عنوان مقاله:

بررسی موضوع رویت الهی در غزلیات سعدی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون حماسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رامین محرمی - دانشیار دانشگاه محقق اردبیلی

وحیده فاطمی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

علم کلام در بیشتر آثار ادبی بازتاب گسترده ای داشته است. سعدی یکی از بزرگترین شاعران اشعری مذهبی است که موضوعات کلامی را در آثار خود آورده است. در این تحقیق به بررسی موضوع کلامی رویت الهی از دیدگاه سعدی می پردازیم. او گاهی دیدگاهی موافق اشاعره و گاهی مخالف آن دارد. در برخی از ابیاتش سخن از رویت الهی و در برخی مطابق دیدگاه معتزله و امامیه معتقد به عدم امکان رویت الهیست و در جایی دیگر طبق نظر عرفا شوق و آرزوی دیدار محبوب را دارد و از سوی دیگر خوف دیدار مستقیم دارد که خداوند از شدت ظهور در حجاب است و این نوع حجاب، همان حجاب نورانی است و در برخی موارد هم به دیدار اهل بصیرت با چشم باطن و رویت وشهود قلبی اشاره می کند. او شاعری عارف است و ابیات را با ذوق عرفانی تفسیر کرده است بنابراین او نظری قطعی و مشخص درباره ی رویت خداوند ندارد.

کلمات کلیدی:

رویت خداوند، کلام، سعدی، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978269>

